

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Pavrovského a soudců JUDr. Jany Kantorové a Mgr. Jana Kadlece odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [obec] a poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2021, sp. zn. 3 T 47/2021 a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. v celé odsuzující části a z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr. ř. v celé zprošťující části se napadený rozsudek zrušuje.

- I. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[příjmení] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, okres [okres],

je vinen, že

v době nejméně od [datum] do [datum] na přesněji nezjištěných místech v České republice a také v jím užívaném bytě v domě [číslo] v ulici Via Asti ve městě Ceriale v Itálii, měl ve své dispozici uložené razítko s vyobrazením státního znaku České republiky uvnitř kruhu, na jehož obvodu je text, „MĚSTSKÝ ÚŘAD MATRIKA ÚVALY“, přitom věděl, že nejde o razítko originální, kdy již dne [datum] opatřil jeho otiskem listinu s textem, podle něhož ho [jméno] [příjmení] v pozici jednatelky obchodní společnosti [právnícká osoba], zmocňuje k uzavření nájemní smlouvy, jejímž předmětem je Golfaréna [obec], a k dalším úkonům se [právnícká osoba] Property Group, za což byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 7 T 94/2017-523 ze dne 18. 4. 2018.

tedy

neoprávněně přechovával razítko orgánu veřejné moci s vyobrazením státního znaku,

čímž spáchal

přečin nedovolené výroby a držení pečetidla státní pečeti a úředního razítka podle § 349 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 349 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se mu ukládá trest propadnutí věci, a to razítka s vyobrazením státního znaku České republiky uvnitř kruhu, na jehož obvodu je text, „MĚSTSKÝ ÚŘAD MATRIKA ÚVALY“, které bylo zajištěno jako nástroj trestné činnosti.

- II. Podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc ohledně skutku, ze kterého byl podle § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby zproštěn vrací Krajskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí.
- III. Odvolání poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] se podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným přečinem nedovolené výroby a držení pečetidla státní pečeti a úředního razítka podle § 349 tr. zákoníku a za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl dále uložen trest propadnutí věci, a to razítka s vyobrazením státního znaku České republiky uvnitř kruhu, na jehož obvodu je text, „MĚSTSKÝ ÚŘAD MATRIKA ÚVALY“, které bylo zajištěno jako nástroj trestné činnosti.

2. Trestné činnosti se podle skutkových zjištění soudu I. stupně obžalovaný dopustil shora ve výroku uvedeným jednáním s tím, že jeho počátek byl datován od [datum].

3. V další části rozsudku byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby pro jednání spočívající v tom, že

v přesněji nezjištěné době od 12:00 hodin do 21:22 hodin dne [datum] v katastru obce Lázně Toušeň, okres [okres] a na dalším přesněji nezjištěném místě v úmyslu zmocnit se následně osobního automobilu a dalších věcí poškozené [jméno] [příjmení], narozené [datum], přesněji nezjištěným způsobem bez oprávnění zbavil osobní svobody jmenovanou poškozenou, která se od uvedené doby dlouhodobě v řádu dnů až týdnů nemohla pohybovat podle svého uvážení a jakkoli komunikovat se svými známými a blízkými, a poté se zmocnil jejího osobního automobilu značky Audi Q5 [registrační značka] 13 v hodnotě nejméně 259 000 Kč, kterým do uvedeného místa společně cestovali a s nímž dále jednal jako s vlastním, zmocnil se i platební karty vydané [právní osoba] na jméno poškozené, která ji měla při setkání s obviněným při sobě, a provedl se zmíněnou platební kartou v průběhu dne [datum] v [obec] - [část obce] a v obchodním centru v [obec] - [část obce] postupně dvě platby v celkové výši 584,70 Kč, a poté se téhož dne pokusil provést další platbu ve výši 449,90 Kč, což se mu pro technickou překážku nepodařilo, přičemž poškozená v důsledku dlouhodobě po více dnů až týdnů trvajícího omezení osobní svobody v přesně nezjištěný den a na přesně nezjištěném místě, v němž byla [jméno] [příjmení] umístěna, bez pomoci dalších osob a bez zajištění základních životních potřeb zemřela,

v závěrečné řeči státním zástupcem s navrženou změnou nahradit text, „bez oprávnění zbavil osobní svobody jmenovanou poškozenou, která se nemohla po dobu několika dnů až týdnů pohybovat“ textem, „ji přesněji nezjištěným způsobem úmyslně usmrtil“,

v obžalobě právně kvalifikované jako zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 tr. zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, v závěrečné řeči pak jako zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

4. Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byly poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], [jméno] [příjmení], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], odkázány s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Proti rozsudku podali odvolání do zprošťující části v neprospěch obžalovaného státní zástupce ihned po vyhlášení, poškozené [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v zákonné lhůtě a do odsuzující části v zákonné lhůtě obžalovaný [příjmení] [příjmení].

6. Odvoláním obžalovaného [jméno] [příjmení], zpracovaném jeho obhájcem, je rozsudek napadán v odsuzující části z důvodu, že za trestnou činnost spočívající v použití téhož razítka, byl již pravomocně odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 18. 4. 2018, sp. zn. 7 T 94/2017 a jde tedy již o věc pravomocně rozhodnutou. Proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám ho i pro tento skutek obžaloby zprostil. Při veřejném zasedání odvolacího soudu označil uložený trest odnětí svobody za nepřiměřeně přísný a alternativně navrhl, aby mu byl odvolacím soudem zmírněn.

7. Odvoláním všech tří poškozených, zpracovaným jejich zmocněnkyní, je rozsudek napadán ve výroku, kterým byly s uplatněným nárokem na nemajetkovou újmu odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních, když současně vyslovuje nesouhlas se zproštěním obžalovaného [jméno] [příjmení] obžaloby pro tento skutek. Závěrem navrhly, aby v případě, že odvolací soud napadený rozsudek ve zprošťující části zruší, zrušil ho i ve výroku o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy a sám uložil obžalovanému povinnost nahradit každé z nich nemajetkovou újmu ve výši 1 500 000 Kč.

8. Podstatou odvolání státního zástupce je nesouhlas s hodnocením provedených důkazů, které soud I. stupně zjevně nehodnotil ve všech souvislostech, pokud dospěl k závěru, že nelze s určitostí říci, v jaké době byla smlouva o prodeji automobilu značky Audi vyhotovena, nelze ani vyloučit, že se tak nemohlo stát až po zmizení poškozené, a dále že existuje řada jiných možností (k vysvětlení vzniklé situace), například nehoda poškozené a následná dispozice obžalovaného s jejím tělem ve snaze nadále užívat její věci, včetně využití osobních dokladů.

9. Zdůrazňuje, že obžalovaný používal telefon, resp. [příjmení] kartu s číslem [tel. číslo], což je zřejmé ze zaznamenaných kontaktů s telefonními linkami poškozené [jméno] [příjmení], tedy s její soukromou i pracovní linkou. Těchto kontaktů proběhlo v období, za které byla data k dispozici, celkem 315, přičemž 149 jich bylo vedeno se soukromým číslem poškozené [tel. číslo] a zbylých 166 s pracovním číslem [tel. číslo]. Je tedy zřejmé, že obžalovaný s poškozenou běžně komunikoval prostřednictvím telefonu, ať již přímo telefonáty, anebo krátkými textovými zprávami, což byla převažující forma komunikace. Naposledy ještě dne [datum] v době od 19.21 hodin došlo k několika vzájemným textovým zprávám s poškozenou [příjmení] až do [čas], kdy obžalovaný přijal její textovou zprávu a poté byl provoz tohoto telefonu ukončen a nebyl již obnoven. Vedle toho obžalovaný používal telefon se [příjmení] kartou číslo [tel. číslo]. Z tohoto telefonu ve sledovaném období poškozenou nekontaktoval a jeho provoz byl přerušen dne [datum] a obnoven byl až [datum] v Itálii. Z tohoto zjištění dovozuje přípravu obžalovaného na setkání s poškozenou a také jeho záměr znemožnit zjištění místa jeho tehdejšího pohybu prostřednictvím údajů o skutečném telekomunikačním provozu. Pokud soud tento moment vysvětlil například páháním nějaké jiné trestné činnosti obžalovaným, pak zůstává nevysvětleno, proč nechával tyto telefony vypnuté i v době, kdy byl ve společnosti manželky, dále na pracovišti

poškozené a v její společnosti, následně i doma a na cestě z České republiky. Je tak podle něho nepochybné, že obžalovaný na setkání s poškozenou konané kvůli vrácení automobilu značky Škoda Rapid (viz předchozí komunikace v e-poště na č. l. 615, 617, 622, 623, 626) přijel s vědomím, že předtím úmyslně vypnul dva jím běžně užívané telefony, z nichž jeden používal ke komunikaci právě s poškozenou [jméno] [příjmení]. Závěr o úmyslném vypnutí obou telefonů lze podle něho opřít i o elektronickou korespondenci obžalovaného s poškozenou na č. l. 623 – 626, v níž ve dnech 21. 9. a 22. 9. vysvětluje, že si tašku s telefonem zapomněl v kanceláři, ona mu má na telefon napsat textovou zprávu s instrukcemi pro další den, a že si je přečte, až si telefon vyzvedne. Z údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu však není žádné vyzvednutí, pohyb či náhlé obnovení provozu telefonu zřejmé. V době odeslání této elektronické pošty byl telefon obžalovaného s číslem [tel. číslo] registrován obvyklou přenosovou stanicí, tedy stejně jako v předchozích dnech, tedy 17. 9., 18. 9., [datum], a dokonce v téměř zcela shodné době je registrována odchozí (!) textová zpráva. Zapomenutí telefonu a jeho nedostupnost tak obžalovaný před poškozenou zjevně pouze předstíral s vědomím, že ho nebude v bezprostředně následujícím období ke komunikaci s poškozenou používat, přestože v elektronické poště zmiňuje, že si, to pak přečte“.

10. Obžalovaný se s poškozenou skutečně sešel, navštívil ji na pracovišti dne [datum] v dopoledních hodinách a společně odjeli. V 16.33 hodin dne [datum] vedla poškozená telefonický hovor se svědkyní [příjmení], telefon poškozené byl registrován přenosovou stanicí v oblasti obce Rostoklaty. Poškozená tedy byla ve stavu umožňujícím takovou činnost a nebyla na ní znát zdravotní indispozice.

11. Provoz na telefonech používaných poškozenou byl ukončen dne 23. 9. v 18.32 hodin v lokalitě [obec]. To v případě pracovního telefonu s číslem [tel. číslo] (správně [tel. číslo]). Poslední zaznamenaný provoz se týkal odchozí krátké textové zprávy na číslo její dcery [jméno] ([čísl]) a bezprostředně následující příchozí textové zprávy z telefonu jmenované dcery. Obsah této zprávy je zaznamenan na č. l. 914 trestního spisu. [jméno] se nachází fotografie displeje telefonu svědkyně [jméno] [příjmení]. Zpráva byla přijata od uživatele, kterého svědkyně v telefonu označila heslem „máma“. To přesně odpovídá zmíněným údajům o uskutečněném telekomunikačním provozu včetně času přenosu zpráv. Textovou zprávou je naznačováno, že matka přijede později, pojedje pro auto. Tento důkaz podle jeho názoru potvrzuje, že poškozená neměla v úmyslu jet do zahraničí kvůli nákupu dalšího automobilu, v čemž se shodují i dcery poškozené i svědkyně [příjmení]. Ta výslovně uvedla, že poškozená měla sjednanu revizi stavu automobilu zn. Audi, k němu nachystaná nová kola a na servisní zákrok čekala do doby, až bude mít peníze. I s přihlédnutím k neznalosti cizích jazyků (výpověď svědkyně [jméno] [příjmení]) lze podle něho spolehlivě vyloučit, že by se poškozená rozhodla cestovat do zahraničí pro automobil, jak naznačuje obžalovaný. Zvláště když na nákup neměla peníze a jejím jediným zájmem bylo získat zpět do své dispozice automobil zn. Škoda Rapid, který měl půjčený obžalovaný. Uzavírá, že text zmíněné zprávy neodpovídá záměrům poškozené ani jejím materiálním podmínkám (viz stavy účtů u [právnícká osoba] a [právnícká osoba]), a proto poškozená nebyla pisatelem této textové zprávy. [jméno] přitom musela psát osoba, která zastává názor, že se poškozená vydala pro automobil do zahraničí, přičemž jedinou takovou osobou je právě obžalovaný. Pozornost si podle něho zaslouží i zřejmá chyba v interpunkci při psaní této zprávy. Předchozí textové zprávy zasílané svědkyni [jméno] [příjmení] její matkou se přitom obešly bez takových chyb a nevyskytovaly se ani v elektronických vyjádřeních poškozené, která zasílala obžalovanému. Naopak často se objevovaly v písemných vyjádřeních obžalovaného. Poukazuje i na vypnutí obou telefonů poškozené v blízkém čase za situace, kdy je běžně možné dobíjet baterii telefonu během jízdy automobilem. Pokud tedy soud I. stupně připustil, že poškozená skutečně nepotřebovala cestovat za nákupem jiného automobilu, a že je tvrzení obžalovaného o tom nepravdivé, měl s přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem učinit závěr, že zprávu z telefonu poškozené nepsala ona, nýbrž někdo jiný, kdo potřeboval pouze předstírat, že zprávu psala poškozená, a že

osoba disponující s telefonem poškozené je oba (!) úmyslně vypnula s cílem znemožnit tím zjištění místa, v němž se nachází. Pisatelem této zprávy přitom nemohla být osoba, která by náhodně přišla s poškozenou do kontaktu (náhodné zranění poškozené při dopravní nehodě, její přepadení neznámým pachatelem), neboť ta by neměla důvod předstírat zdržení poškozené na cestě a signalizovat opožděný návrat domů a hlavně by nevěděla, na koho z kontaktů uložených v telefonu se s takovou zprávou obrátit. Poškozená měla tři dcery, pouze s jednou však bydlela a tu by tedy potřebovala vyrozumět. Případným doplňujícím výsledkem dcer poškozené by mohlo být ověřeno, že jejich jmenné označení v telefonech poškozené neobsahuje žádnou nápovědu k tomu.

12. Dne [datum] (podle dat záznamového zařízení ve 21.22 hodin) je zaznamenán příjezd automobilu značky Audi Q5 bílé barvy do garáže domu obývaného obžalovaným, přičemž k příjezdu do [obec] nepoužil řidič automobilu žádnou ze sledovaných komunikací.

13. Dne [datum] večer (podle údajů systému ve 21.07 hodin) píše obžalovaný [jméno] [příjmení] v elektronické poště, že ona už je snad v Essenu a má mu poslat fotky toho, co si koupila. To je podle názoru odvolatele zjevné pokračování legendy vyjádřené obžalovaným o odjezdu poškozené za nákupem auta do SRN. Podstatné je podle názoru státního zástupce i to, že obžalovaný používal ke korespondenci schránku elektronické pošty, přestože s poškozenou v naléhavých věcech komunikoval telefonicky prostřednictvím krátké textové zprávy. V době, kdy posílal tuto elektronickou poštu poškozené, by přitom mohl použít telefon, zvláště když byl obsah tohoto sdělení z jeho pohledu velmi naléhavý, neboť potřeboval znát [příjmení] kód k platebním kartám, bez kterého je nemohl v plném rozsahu použít. Pokud by tedy kartami poškozené disponoval oprávněně a skutečně by potřeboval s poškozenou jednat, nic mu (technicky ani společensky) nebránilo v tom, aby jí telefonoval nebo alespoň poslal textovou zprávu s cílem vyvolat okamžitou reakci. Pokud přesto volil tento způsob komunikace, stalo se tak právě kvůli úmyslnému vypnutí jeho telefonu a také s vědomím, že jsou mimo provoz i telefony poškozené. Neměl-li tedy soud I. stupně pochybnosti o tom, že zmínka o cestě poškozené do Essenu v elektronické poště odeslané obžalovaným byla učiněna s vědomím její nepravdivosti a s cílem nedávat nezvěstnost poškozené jen do souvislosti s jejich setkáním, pak není důvod odmítat úvahu, že z téhož důvodu byla učiněna i zmínka o [příjmení] kódu.

14. Po návratu domů obžalovaný pořídil fotografie občanského průkazu poškozené [jméno] [příjmení] a také osvědčení o technickém průkazu vozidla, založené na č. l. 877 – 884 v plném formátu, dále pak ve zmenšení, přičemž tyto soubory byly uloženy v tabletu iPad A1430 zajištěném u něho. Získány byly i údaje o časových okolnostech pořízení těchto souborů, tj. že fotografie občanského průkazu poškozené z obou stran byly pořízeny dne [datum] ve 22.23 hod. a 22.24 hod. Na stranách 878 – 880 jsou tytéž fotografie ve zmenšeném formátu se stejným datem pořízení, avšak jinou hodinou, tj. [číslo] resp. 20.24 hod. Úprava hodiny vznikla při zpracování souboru s upřesněním času ve smyslu protokolu policejního orgánu na č. l. 870 trestního spisu. [obec] 22.23 resp. 22.24 hod. tak odpovídá době vytvoření fotografií, zatímco soubor s dřívějším časem je už výsledkem úpravy nastavení časového pásma. Vedle toho byl v tabletu obviněného nalezen soubor vytvořený [datum] v 05.21 hod., obsahující fotografie osvědčení o technickém průkazu automobilu značky Audi Q5, jak je patrné ze zaznamenaných údajů. Materiál v té podobě, v jaké je založen v trestním spisu na zmíněných 5 stranách, je výsledkem jeho analýzy provedené policejním orgánem, neboť tu sám znalec neprovádí, když především zálohuje data. Příbraný znalec však byl i na tyto technické údaje tážán a uvedl, že v případě fotografií podchycuje doprovodný údaj skutečně dobu jejího pořízení, byť takové vyjádření činil obecně. Přesto lze podle odvolatele hodnocení tohoto důkazu uzavřít konstatováním, že obžalovaný [příjmení] měl po návratu domů ze schůzky s poškozenou ve své dispozici její občanský průkaz a také doklad od automobilu značky Audi Q5. K tomu doplňuje, že časové údaje o pořízení fotografií se nemohou vztahovat například k jejich přenosu a uložení do tabletu, neboť jejich nalezení ve veřejné elektronické síti (a zrovna když je obžalovaný

potřebuje) lze považovat za vyloučené a jiná zařízení běžně užívaná obžalovaným, jimiž by mohl fotografie jindy pořídit a během večera dne [datum] přenést do tabletu, tj. telefony s výše zmíněnými [příjmení] kartami, nebyly v té době v provozu. Přitom v běžné komunikaci a zejména ve spojení s jeho nejbližšími, tedy se svědkyní [příjmení] a poškozenou [příjmení] bylo za celé sledované období zaznamenáno použití jen těchto dvou [příjmení] karet.

15. Dne [datum] v 05.40 hodin čistil obžalovaný v samoobslužném mycím boxu vysokotlakým zařízením předmětný automobil značky Audi Q5 a také gumové koberce od obou předních sedadel i vyjímatelné dno zavazadlového prostoru (viz obrazový záznam na nosiči na č. l. 1003). Povrch vozidla nebyl nijak viditelně znečištěn, obžalovaný se při čištění věnoval zejména podvozku vozidla.

16. Dne [datum] v 09.41 hodin (viz výpis z účtu na č. l. 1194) měl obžalovaný [příjmení] [příjmení] ve své dispozici i platební kartu vystavenou Českou spořitelnou na jméno poškozené.

17. V automobilu značky Audi Q5 zajištěném spolu s obžalovaným v Itálii byla uložena listina označená jako kupní smlouva. Uvádí-li soud I. stupně nejasnosti ohledně přesného termínu vypracování kupní smlouvy, lze podle odvolatele s tímto závěrem obecně souhlasit, přesto ale jsou k dispozici určitá vodítka. Smlouva musela být vypracována v době, kdy již trvalo jeho manželství se svědkyní [příjmení], protože právě ona je účastníkem zmíněné smlouvy jako kupující. Přitom jen osobní pouto s kupujícím by obžalovaného opravňovalo k dispozici s takovým automobilem a (s přihlédnutím k úrovni právního vědomí obžalovaného) k podpisu smlouvy v zastoupení kupující. Smlouva je totiž za kupující opatřena podpisem obžalovaného. Takový postup lze vysvětlit jeho existujícími dluhy, takže nabytí nějaké hodnoty právě jím, byť pouze předstírané, by mohlo být následně postihováno exekucí. Za významné považuje také zjištění, že obžalovaný sice padělanou kupní smlouvu dosud veřejně neuplatnil, jak zdůraznil soud I. stupně, ale měl ji uloženou nikoli v nějakém příručním zavazadle nebo mezi jinými přepravovanými dokumenty, nýbrž právě v automobilu zn. Audi (viz protokol o jeho prohlídce na č. l. 367 - 386 trestního spisu). Tedy právě pro případ řešení otázky oprávněnosti užití automobilu přímo v terénu, typicky v případě silniční kontroly. Uložení smlouvy v tomto místě podle něho dokazuje, že nešlo pouze o nerealizovaný záměr obžalovaného, ale že i v tomto stavu a s vědomím její nepravosti mu umožnila s vozidlem disponovat přinejmenším do doby než by byl nezbytný přezkum této smlouvy. Pokud i při vědomí nepravosti podpisu poškozené obžalovaný vozil v automobilu výtisk takové smlouvy, jen to dokládá jeho připravenost ji v případě potřeby použít k obhájení jeho momentální dispozice s autem a také to dokládá jeho vědomí, že poškozená již nebude schopna ke zpochybnění této smlouvy sama jakkoliv přispět nebo ho podnítit. Zároveň není důvod pochybovat o tom, že smlouva byla zkompletována v době, kdy manželka obžalovaného nebyla v jeho společnosti. Jinak by totiž smlouvu podepsala ona jako její účastnice a obžalovaný by nemusel listinu podepisovat místo ní v jejím zastoupení. Smlouva je datována [datum], tedy v den setkání obžalovaného s poškozenou a také v den, kdy s poškozenou naposledy jednal i někdo jiný než obžalovaný. Před tímto datem by obžalovanému nebyla smlouva k ničemu, protože s vozidlem jednala poškozená, jednak měla – byť pouze klamavě – konstituovat právní vztah až od zmíněného dne. Navíc právě dne [datum] byly pořízeny fotografie občanského průkazu a dokladu od vozidla, přičemž údaje z nich, tj. identifikační číslo automobilu a evidenční číslo průkazu jsou ručně doplněny do předtisku smlouvy. Lze proto podle něho uzavřít, že sice nelze určit, kdy byla smlouva, resp. její předtisk vytištěn, je však zřejmé, že zkompletována byla nejpozději poté, co do ní mohl obžalovaný zapsat údaje z fotografovaných dokladů, nebo alespoň ověřit trvalou platnost evidenčního čísla občanského průkazu. Pro úplnost doplňuje, že mezi rekonstruovanými daty z disku značky Sanofi byla nalezena fotografie občanského a řidičského průkazu poškozené pořízená zjevně za jiných okolností než fotografie z [datum] (průkazy držené patrně ženskou rukou – viz č. l. 837). Žádná z možných variant není podle jeho názoru způsobila odůvodnit zprošťující rozhodnutí soudu. Pokud by obžalovaný měl předtisk smlouvy, případně i vyplněné již známé údaje ještě

před setkáním s poškozenou, byl by to spolehlivý důkaz jeho předem učiněného rozhodnutí odjet z něj s autem poškozené. Pokud by celou smlouvu vypracovával až po návratu domů (proč ji ale v takovém případě nepodepsala přímo svědkyně [příjmení], když doma byla?), je to přinejmenším spolehlivý důkaz jeho vědomí o neoprávněnosti držení předmětného automobilu. Pisatel ručně vepsaných údajů sice nebyl v rámci vyšetřování ověřován odborně, lze však mít za vyloučené, aby údaje psala poškozená [příjmení], protože pak by listinu mohla rovnou podepsat. Stejně tak a z téhož důvodu je nepsala ani svědkyně [příjmení]. Žádná jiná osoba pak v této souvislosti již v úvahu nepřichází.

18. Po opuštění České republiky se obžalovaný a jeho tehdejší manželka nehodlali do České republiky vrátit. Tento závěr opírá o zjištění, že všechny jejich věci transportoval obžalovaný se svědkyní [příjmení] s sebou, najatý byt opustili a pronajímatele o tom vyrozuměli. Pro případ návratu do ČR tak neměli v tuzemsku k dispozici bydlení. Tento moment považuje odvolatel za podstatný i pro právní posouzení dispozice obžalovaného s věcmi poškozené. Trvalé opuštění bytu lze přitom ověřit výsledkem jeho pronajímatele, tj. pana [jméno] [příjmení]. Navíc podle svědkyně [příjmení] ona i obžalovaný plánovali zdržet se v Itálii dlouhodobě a nic na tomto plánu neměnil ani očekávaný nástup výkonu trestu odnětí svobody, o němž se obžalovaný zmínil v elektronické korespondenci s poškozenou. I v těchto skutečnostech lze podle něho shledat motiv obžalovaného k posuzovanému jednání, tj. předem připravené rozhodnutí na delší než přechodnou dobu ČR opustit a pro potřebu obživy, po vyčerpání peněz svědkyně [příjmení] zpeněžit vozidlo či vozidla, která si takto přisvojil, nebo jejich části.

19. V průběhu trestního řízení se obžalovaný vyjádřil přímo ke skutečnostem kladeným mu za vinu pouze jednou a především zjevně nepravdivě. I soud I. stupně v odstavci 49) odůvodnění rozsudku hodnotil, proč považuje za vyloučené, že by poškozená po setkání s obžalovaným ještě někam cestovala kvůli nákupu automobilu, s čímž zcela souhlasí. Vedle toho ale státní zástupce považuje za nepravdivé i tvrzení o tom, že se po rozloučení s poškozenou obžalovaný vydal za oddávající, tedy svědkyní [příjmení]. To odporuje jak výpovědi svědkyně [příjmení], že by v takovém případě ráda obžalovaného doprovodila a nic jí v tom nebránilo, tak výpovědi svědkyně [příjmení], podle níž nebyli s obžalovaným na takovém setkání domluveni a bez takové domluvy ji lze jen obtížně zastihnout. Rozpor takového tvrzení obžalovaného vyvstává i s obsahem obrazového záznamu jak z místa, kam ho dne [datum] dopoledne odvezla svědkyně [příjmení], tak i z pracoviště poškozené, neboť žádné z nich obžalovaný neopouští s předmětem, který by mohl být údajným darem pro svědkyni [příjmení] (pozlaceným věncem), jak vypověděl při vazebním zasedání dne [datum]).

20. Dále odvolatel poukazuje na výsledky odborného zkoumání stop nalezených v zavazadlovém prostoru automobilu značky Audi a také zvukově zaznamenané názory obžalovaného na použití telefonů při trestné činnosti či využití kamer monitorujících pozemní komunikace. Proto je i nadále přesvědčen, že stav poškozené popsany v žalobním návrhu, tedy její nemožnost volně se pohybovat a komunikovat s jejími blízkými úmyslně zavinil obžalovaný, když se na konfrontaci s poškozenou připravil a již předem projevil zájem utajit, v jakém místě se s poškozenou pohyboval, stejný zájem projevil i poté, když se domů vracel s úmyslem vyhnout se veřejnému kamerovému systému a důkladnou očistou podvozku vozidla, k čemuž jinak při takovém typu závady, jakou obžalovaný zmiňuje, nebyl důvod, znemožnil případné zjištění místa, v němž se tehdy pohyboval.

21. Je vědom obtížné pozice soudu I. stupně, kterou označuje za raritní, přesto je názoru, že soud hodnotil každý z výše zmíněných faktů odděleně a zabýval se jejich možným jiným vysvětlením u každého zvlášť, aniž by zároveň posuzoval přijatelnost výskytu takových možných jiných vysvětlení u všech současně. Z odůvodnění rozsudku tak není kromě odmítnutí verze obžaloby zřejmé, jaký průběh posuzované události považuje Krajský soud za výsledek skutkových zjištění a od čeho tedy odvíjí právní hodnocení zjištěného jednání obžalovaného. Argumentace státního zástupce je v odstavci 55) rozsudku zpochybněna zmínkou o možnosti nehody poškozené a

následném zájmu obžalovaného ponechat si i nadále její věci. Takovou možnost lze obecně připustit, ne však už v relaci s výše hodnocenými fakty. Navíc soud I. stupně nevysvětlil, jakou nehodu měl soud na mysli. [příjmení] dopravní nepřichází v úvahu, protože automobil značky Audi nebyl nijak poškozen, a vozem značky Škoda Rapid, přestože kvůli jeho vyzvednutí se sešli, poškozená ten den prokazatelně nepoužila. Úvaha o jiné a zcela náhodné dopravní nehodě, kterou by nebyl zároveň postižen obžalovaný, pak logicky koliduje s tím, že žádná taková nebyla žádným z účastníků či svědků oznámena a jak by se na takovou nehodu obžalovaný připravil předchozím úmyslným vypnutím jeho telefonů. Měla-li nehoda poškozenou vážně zranit a znemožnit jí přivolat si pomoc (telefony měla k dispozici), pak ale při ní nedošlo k poškození jejích telefonů, neboť jejich provoz nebyl ukončen současně. Obžalovaný by navíc neměl důvod okolnosti nehody a důvody zranění poškozené tajit (vypínáním telefonu, očištěním podvozku automobilu...), resp. o něm zřetelně nepravdivě vypovídat i poté, co bylo zjištěno padělání podpisu poškozené na kupní smlouvě. Stejně tak obžalovaný neměl důvod brát poškozené osobní doklady a ty v kopii uchovávat. To platí i pro případ náhlé zdravotní indispozice poškozené.

22. Pokud by přesto soud považoval takový průběh posuzované události za možný, pak by také mělo být vysvětleno, proč nebyl obžalovaný uznán vinným alespoň trestným činem spočívajícím v přisvojení si automobilu značky Audi Q5, případně přisvojením si cizí věci, která mu byla svěřena, pokud by uvěřil verzi, že alespoň po dobu společné jízdy poškozená obžalovanému předmětný automobil svěřila. Z porízené padělané kupní smlouvy a jejího odvozu do Itálie, jakož i z trvalého opuštění bytu v ČR je zřejmé, že další dispozice obžalovaného s automobilem značky Audi neměla být jen přechodná. Takovou úvahu lze přitom vztáhnout i na automobil značky Škoda Rapid, který sice není v žalobním návrhu zmíněn (totožnost skutku by však byla zachována částečnou totožností následku jednání). Poškozená ho obžalovanému svěřila, aby s ním určitým způsobem nakládal a poté jí ho vrátil, přičemž předání vozidla obžalovaným tehdejší manželce a jeho trvalý odvoz do zahraničí je také zjevným přisvojením.

23. Postup spočívající v aplikaci § 226 písm. a) tr. ř. by byl podle jeho názoru namístě pouze v případě, že by poškozená obžalovanému darovala automobil značky Audi, svolila k jeho dalšímu užívání automobilu značky Škoda, vydala mu i další platební kartu, tentokrát od [právníká osoba] a potom byla náhodným způsobem vážně zraněna, anebo postižena zdravotními obtížemi bez vědomí obžalovaného. Pak by ale mělo být také vysvětleno, o jaké důkazy je takový skutkový děj konkrétně opřen.

24. Závěrem proto navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil z důvodu § 258 odst. 1 písm. b), d), e) tr. ř. rozsudek soudu I. stupně v napadené části a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

25. Vrchní soud v Praze, aniž by věc přezkoumával meritorně, se zabýval nejprve otázkou, zda odvolání podané poškozenými bylo podáno oprávněnými osobami a dospěl k negativnímu závěru. Podle § 247 odst. 1 tr. ř. je poškozený oprávněn v neprospěch obžalovaného napadnout rozsudek odvoláním, jen pokud jde o povinnost k náhradě škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř.). Z této zákonné úpravy současně a contrario vyplývá, že poškozený není oprávněn odvoláním napadnout jiné výroky rozsudku, např. výroky o vině a trestu. Z obsahu odvolání podaného poškozenými je však zřejmé, že je podali právě proti výroku o vině, neboť nesouhlasí se zprošťujícím výrokem a domáhají se uznání viny obžalovaného a současně přiznání náhrady škody. Takové oprávnění však zákon poškozenému nepřiznává. V neprospěch obžalovaných proti výroku o vině je totiž oprávněn podle § 247 odst. 1 tr. ř. rozsudek napadnout pouze státním zástupcem. Žádnému jinému subjektu zúčastněnému v soudním řízení zákon toto právo již nepřiznává. Rozhodne-li soud I. stupně o zproštění z obžaloby či zproštění z ní ohledně některých skutků projednávané trestné činnosti, pak nemůže o řádně uplatněném nároku poškozených na náhradu škody rozhodnout jinak, než jej odkázat podle § 229 odst. 3 tr. ř. na řízení ve věcech občanskoprávních.

26. Vrchní soud v Praze přezkoumal proto pouze z podnětu odvolání obžalovaného a státního zástupce podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přihlížeje i k vadám, které nebyly vytýkány, pokud měly vliv na jejich správnost, dospěl k následujícím závěrům.

27. Pokud jde o odsuzující část, lze konstatovat, že rozsudek je výsledkem řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a nedošlo v něm k žádným podstatným vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaného na obhajobu. Krajský soud provedl dokazování v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř., tedy v rozsahu, aby bylo možno učinit správné skutkové i právní závěry. Důkazy potřebné pro zjištění toho, zda se stal skutek, zda ho spáchal obžalovaný, z jakých pohnutek, jaké jsou okolnosti mající vliv na škodlivost činu pro společnost, jaké jsou osobní poměry obžalovaného, jaký je následek – porušení zájmu státu na ochraně řádné činnosti orgánů veřejné moci a důvěry v pravost a pravdivost veřejných listin a co vedlo k trestné činnosti nebo umožnilo její spáchání, byly opatřeny již v přípravném řízení a posléze provedeny v zákonem předepsané formě v hlavním líčení. Tyto důkazy soud I. stupně zhodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech i v celém souhrnu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu logicky a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, kterému z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. lze vytknout pouze to, že se dostatečně nevypořádal se skutkem, pro který byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, č. j. 7 T 94/2017-523 ze dne 18. 4. 2018 z hledisek ustanovení § 11 odst. 1 písm. h) tr. ř. a § 12 odst. 11 tr. ř. Skutková zjištění, která Městský soud učinil, nejsou v důsledku toho zcela správná a úplná a námitky obžalovaného jsou částečně důvodné.

28. Jde o to, že citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1, který nabyl právní moci dne [datum], byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným přečiny podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku a poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterých se měl mj. dopustit skutkem spočívajícím v tom, že, dne [datum] v budově Quadrio na adrese [adresa], při uzavření smlouvy o nájmu pozemku a prostor sloužících podnikání mezi obchodní společnostmi [právníká osoba], jako pronajímatelem a obchodní společnostmi [právníká osoba] jako nájemcem předložil kopii padělané úředně ověřené plné moci ze dne [datum], ve které jej [jméno] [příjmení], [datum narození], jediná jednatelka obchodní společnosti [právníká osoba], zmocňuje k podepsání předmětné nájemní smlouvy, ač ho k tomuto jednání nezmocnila a o jeho záměru nevěděla a ač věděl, že vzhledem k počtu exekučních řízení vedených proti své osobě a výši svého dluhu nebude schopen závazkům plynoucím z nájemní smlouvy dostát, načež závazky ze smlouvy řádně neplnil, čímž způsobil poškození obchodní společnosti [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], škodu ve výši 198 722 Kč a poškozenou obchodní společnost [právníká osoba], [IČO], se sídlem [adresa], vystavil nebezpečí vymáhání této pohledávky, kdy proti ní bylo i zahájeno exekuční řízení“.

29. Jak správně soud I. stupně zjistil, razítko Městského úřadu Úvaly, které bylo nalezeno svědkyní [příjmení] [jméno] v místě pobytu obžalovaného [jméno] [příjmení] v Itálii, bylo použito právě při vyhotovení padělku úředního ověřené plné moci ze dne [datum], jejíž kopii obžalovaný [příjmení] v tomto případě použil (originál byl vydán manželkou obžalovaného). To ostatně obžalovaný ani nikterak nezpochybnuje. A byť nebyl citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 odsouzen za přečin nedovolené výroby a držení pečtidla státní pečeti a úředního razítka podle § 349 tr. zákoníku, ani za přečin padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 tr. zákoníku, k němuž je v poměru subsidiarity, jde i podle názoru odvolacího soudu o totožný skutek v důsledku částečné totožnosti jednání, jak namítá odvolatel. Vzhledem k tomu, že však přečin nedovolené výroby a držení pečtidla státní pečeti a úředního razítka podle § 349 tr. zákoníku je trestným činem trvajícím, vztahuje se na něj ustanovení § 12 odst. 11 tr. ř., podle něhož pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán i po sdělení obvinění, posuzuje se

takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek (srov. např. usnesení NS sp. zn. 6 Tdo 581/2011). Jestliže tedy ve věci Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 7 T 94/2017, jak vyplývá z tohoto spisu (č. l. 11), bylo obžalovanému [příjmení] doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání dne [datum] a inkriminované razítko měl ve své moci i po tomto datu, měl Krajský soud upravit popis skutku a jeho počátek stanovit na [datum], tedy následující den po doručení usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovanému [příjmení].

30. S uvedenou výhradou správně zjištěný skutkový stav posoudil Krajský soud správně jako přečin nedovolené výroby a držení pečeti státní pečeti a úředního razítka podle § 349 tr. zákoníku, přičemž v podrobnostech, při absenci námitek, odkazuje odvolací soud z důvodu stručnosti na odůvodnění napadeného rozsudku, se kterým se zcela ztotožňuje.

31. Zásadně jinou situaci shledal Vrchní soud, pokud jde o zprošťující část rozsudku. Svůj postup, tj. zproštění obžaloby, založený na důvodu podle § 226 písm. a) tr. ř., odůvodnil Krajský soud tím, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný [příjmení] [příjmení] poškozenou [jméno] [příjmení] usmrtil nebo, že by jinak jeho jednání s její smrtí souviselo a pokud jde o dispozici s jejím majetkem, byť vyloučil, že by mu automobil zn. Audi Q5 prodala, okolnosti, za kterých se věci dostaly do jeho dispozice nebyly objasněny natolik, aby bylo možno spolehlivě uzavřít, že se jednalo o trestný čin a pokud ano, o jaký.

32. S úvahami a závěry Krajského soudu vedoucími k jeho přesvědčení o nezbytnosti postupu podle § 226 písm. a) tr. ř. se odvolací soud nemohl ztotožnit a odvolání státního zástupce považuje za důvodné. Vrchní soud shledal, že soud I. stupně se při opatrování provádění a hodnocení důkazů dopustil celé řady nedůsledností, což vedlo k tomu, že jeho závěr o nutnosti zproštění obžaloby je nepřesvědčivý a nepodložený. Jeho pochybení spočívá v tom, že nepostupoval zákonným způsobem při provádění důkazů, neopatřil a neprovedl všechny dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., zejména nevěnoval okolnostem svědčícím v neprospěch obžalovaného stejnou pozornost, jakou věnoval spekulativním úvahám svědčícím v jeho prospěch. V důsledku toho zůstalo dokazování neúplné, jak bude uvedeno dále.

33. Při hodnocení důkazů nepostupoval Krajský soud rovněž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6, odst. 12 tr. ř., když přihlížel i k důkazům, které v hlavním líčení neprovedl, některé významné důkazy nebo okolnosti zcela pominul, případně je hodnotil v rozporu s jejich obsahem a učinil závěry, které z nich nevyplývají. To svědčí o tom, že se s těmito důkazy ani náležitě neseznámil. Provedené důkazy nehodnotil Krajský soud ve všech jejich vzájemných souvislostech, ale převážně izolovaně a výhradně ve prospěch obžalovaného, v důsledku čehož se náležitě nevypořádal s dalšími ve věci objektivně zjištěnými skutečnostmi, které jsou s obhajobou obžalovaného v rozporu. Ostatně sama skutečnost, že převážnou část listinných důkazů provedl Krajský soud v hlavním líčení dne [datum] za pouhých 12 minut (protokol o HL) svědčí o tom, jak nedostatečnou pozornost této trestní věci věnoval.

34. Z důkazů, které, jak vyplývá z protokolu o hlavním líčení, Krajský soud neprovedl či provedl zcela nedostatečně a v důsledku toho je ani řádně nehodnotil, jde o:

35. Protokoly o zabavení věcí ze dne [datum] italskou policií a jejich následné předání Policii ČR, mezi kterými byly i tři platební karty ČSOB a [obec] spořitelny, zabalené v útržku papíru s údaji poškozené [jméno] [příjmení] a dvěma čísly [příjmení] na č. l. 340 – 353. Zkoumání tohoto lístečku, zda text byl psán [jméno] [příjmení], jak uváděl obžalovaný, nebylo provedeno.

36. Protokol o prohlídce automobilu Audi Q5 na č. l. 367 – 386 a na něj navazující úřední záznam na č. l. 387, ze kterého vyplývá, že na plechové hraně uvnitř kufru vozidla, téměř po celé délce, byla zjištěna pozitivní reakce na test přítomnosti krve Blue – Star Magnum. Ačkoliv jeden z nalezených vytržených vlasů (stopa 5) a sěr z plechové hrany kufru (stopa 6) vykazaly genetickou shodu s DNA získaného ze zubního kartáčku [jméno] [příjmení] (odborné vyjádření z oboru

kriminalistika, odvětví genetika na č. l. 786 – 788) a ve stěru nebyla vyloučena přítomnost lidské krve (odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie na č. l. 781 – 785), nebyli vyslechnuti k těmto skutečnostem zpracovatelé odborných vyjádření kpt. Mgr. [jméno] [příjmení], který se zúčastnil i ohledání automobilu a kpt. Mgr. [jméno] [příjmení]. Stejně tak nebyla věnována pozornost, jakým mechanismem mohlo dojít k vytržení vlasu [jméno] [příjmení], k čemuž si měl Krajský soud minimálně vyžádat odborné vyjádření od znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

37. Věci obžalovaného [jméno] [příjmení] vydané jeho tehdejší manželkou [jméno] [příjmení] na č. l. 436 – 465, ze kterých byla jako důkaz provedena pouze plná moc ze dne [datum] (č. l. 44), ačkoliv obsahovaly mj. i fotografie řidičského průkazu a občanského průkazu poškozené [jméno] [příjmení], které se nacházely i na datových nosičích obžalovaného.

38. Záznam telekomunikačního provozu a lokalizace telefonů užívaných poškozenou [jméno] [příjmení] a obžalovaným [jméno] [příjmení] v období od 28. 3. do [datum] a násl. na č. l. 577 – 594 (2 x CD), ačkoliv právě z nich byla určena poslední komunikace poškozené, její komunikaci s obžalovaným, a jejich pohyb.

39. Prostorové odposlechy z vazby obžalovaného od 13. 2. do [datum] nebyly provedeny důsledně, když např. v odposlechu z [datum] hovoří o tom, kam schoval razítka, která se později kolem [datum] našla v Itálii, z 15. 3. uvedl, že se nepodrobí psychologickému vyšetření, což také, jak vyplývá ze zprávy znalce doc. PhDr. Ptáčka na č. l. 825 neučinil a ze 7. 4., kdy hovořil o tom, jak pošle na svědkyni [jméno] [příjmení] advokáta, aby ji ovlivnil. Této jeho snaze nasvědčuje i ofocená SMS komunikace, vydaná touto svědkyní dne [datum] policejnímu orgánu na č. l. 1019 - 1023.

40. Kamerový záznam z Centra péče o seniory [obec] spolu s úředním záznamem na č. l. 963 - 966, na kterém je zaznamenán odjezd obžalovaného s [jméno] [příjmení] a stanovena odchylka 55 minut zpoždění záznamu.

41. Úřední záznam na č. l. 973, na kterém je uveden časový posun na záznamu z kamer Tesco [část obce] a BČ Fato [část obce].

42. Vyhodnocení kamerového záznamu v ulici [adresa] na č. l. 981 – 996, ze kterého je zřejmé, že čas na záznamech je zpožděný o 17 minut.

43. Pokud jde o kamerový záznam z umývání vozidla Audi Q5 na myčce v [obec] u benzínové čerpací stanice [příjmení] dne [datum], ten naopak na CD nosiči na č. l. 1003, jak uvádí Krajský soud, není a ve spise je založena pouze fotodokumentace na č. l. 998 – [číslo], kterou však důkaz proveden nebyl.

44. Zprávy o exekucích nařízených na obžalovaného [příjmení] ve svazku V. spisu, když z 18-ti exekucí byl důkaz proveden pouze osmi a dalšími ve výši téměř 700 000 Kč, Krajský soud důkaz neprovedl.

45. Zprávy z nebankovního registru klientských informací na č. l. 1127 - 1130, ze kterých je zřejmé, že [jméno] [příjmení] od roku 2016 do června 2018 měla úvěr od [právnícká osoba] a od [datum] leasing od společnosti [právnícká osoba] na automobil Škoda Rapid pro společnost [právnícká osoba]

46. Zprávy [obec] spořitelny na č. l. 1190 – [číslo], ze kterých vyplývá, že platební karta vydaná pro společnost [právnícká osoba] s koncovým trojčíslem 120 s platností do [číslo] držitelky [jméno] [příjmení] byla dne [datum] z důvodu ztráty blokována a následně zadržena při použití v bankomatu ČSOB. Další platební karta držitelky [jméno] [příjmení] s koncovým trojčíslem 546 byla vydána [číslo] s platností do [číslo]. Tato platební karta (nalezená u obžalovaného [jméno] [příjmení]) byla použita dne [datum] ve 22.03 hod., kdy byl v bankomatu [příjmení] [příjmení] [číslo] v [obec a číslo] uskutečněn dvakrát pokus o výběr 2 000 Kč, nezdařený v důsledku špatně

zadaného čísla [příjmení]. Dále byly provedeny dvě platby ve výši nepřevyšující 500 Kč a třetí platba byla pro nedostatek platebních prostředků zamítnuta.

47. Zprávy ČSOB na č. l. 1205 – [číslo], ze kterých je patrné, že poškozená [jméno] [příjmení] měla dvě platební karty vystavené ČSOB s koncovým trojčíslem 992, jejíž ztrátu nahlásila [datum] a s koncovým trojčíslem 958 vydanou téhož dne jako náhradu za ni. Obě s platností do [číslo]. Obě tyto karty byly rovněž nalezeny u obžalovaného [jméno] [příjmení]. Z výpisů z karty 958 je přitom zřejmé, že od 5. 9. do [datum] byly činěny výběry a platby, ke kterým bylo zapotřebí číslo [příjmení]. Dne [datum] ve 22.02 hod. byla karta dvakrát odmítnuta v bankomatu [příjmení] [příjmení] [číslo] v [obec a číslo] a dne [datum] v 6.37 hod. byl proveden obžalovaným [příjmení] neúspěšný pokus o výběr 3 000 Kč z důvodu neznalosti [příjmení], při kterém je zachycen na kamerovém záznamu na č. l. 1207. Výběr částky 3 000 Kč tedy nebyl úspěšný, jak nesprávně uvedl v bodě 37) odůvodnění rozsudku Krajský soud.

48. Záznam telefonického hovoru mezi poškozenou [jméno] [příjmení] a ČSOB ze dne [datum] na č. l. 1264, ze kterého vyplývá, že chce z důvodu ztráty novou kartu a chce rovněž nový [příjmení].

49. Zpráva Městského úřadu Brandýs nad Labem na č. l. 1309, dle které poškozená [jméno] [příjmení] neodevzdala řidičský průkaz.

50. Doklady k leasingu automobilu Škoda Rapid na č. l. 1326 – [číslo], z nichž je patrné, že k jeho ukončení mělo dojít [datum].

51. Znalecký posudek znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] na č. l. 844 – 861 týkající se tabletu zn. iPad A 430 z hlediska jeho vyhodnocení policejním orgánem na č. l. 862 – 884. Dle toho byla smazána paměť GPS a historie přihlášení dne [datum]. Jak vyplývá z výsledku znalce [příjmení] [příjmení] v hlavním líčení dne [datum], znalec nebyl k tomuto vyhodnocení vyslýchán, byl však zjevně schopen se k němu na základě jím stažených dat vyjádřit a vyjádřit se i k fotografiím občanského průkazu [jméno] [příjmení] a technickému průkazu vozidla Audi Q5 z hlediska jejich pořízení, případně manipulace s nimi. To však Krajský soud neučinil, znalci v tomto směru znalecký posudek doplnit neuložil a jeho výsledek ukončil ve fázi spekulativní otázky položené obhájcem obžalovaného, kterou cituje v odůvodnění napadeného rozsudku.

52. Již pro takto neúplné dokazování nemohly hodnotící úvahy soudu I. stupně a v důsledku toho i napadený rozsudek ve zprošťující části obstát. Odvolací soud sám částečně zopakoval a doplnil dokazování tak, aby mohl provedené důkazy i sám případně odchýlně od Krajského soudu hodnotit. Jedná se o protokol o provedení prohlídky vozidla Audi Q5 s fotodokumentací a úředním záznamem na č. l. 367 – 385, 387, protokol o vydání věcí svědkyní [jméno] [příjmení] s fotodokumentací na č. l. 436 - 466, vyhodnocení lokalizace telefonů [jméno] [příjmení] a obžalovaného [příjmení] na č. l. 579 – 581, e-mailovou korespondenci na č. l. 611 – 634, odborná vyjádření z odvětví biologie a genetiky na č. l. 781 – 788, opatření a vyjádření znalce na č. l. 818 – 825, ofocenou SMS zprávou na č. l. 914, úředním záznamem na č. l. 924, obrazovým záznamem na č. l. 998, zprávou [obec] spořitelny na č. l. 1190 – [číslo], [číslo] - [číslo], zprávou ČSOB na č. l. 1205 – [číslo], [číslo] - [číslo], úředním záznamem telefonického hovoru s ČSOB na č. l. 1264, výpisem z portálu [webová adresa] ohledně vzdálenosti [obec] – [příjmení] a [obec].

53. Lze uvést, že Krajský soud sice správně neuvěřil výpovědi obžalovaného [jméno] [příjmení], že poškozená [jméno] [příjmení] mu dobrovolně předala své vozidlo zn. Audi Q5, platební kartu, a že ji vyložil kolem 18 hodiny u obce Zápy, když konstatoval, že toto jeho tvrzení je vyvráceno ostatními ve věci opatřenými důkazy (např. e-mailovou korespondencí, padělanou kupní smlouvou, výpovědí dcer poškozené, výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení] a chováním obžalovaného po činu). Rovněž za správný považuje odvolací soud jeho závěr, že poškozená [jméno] [příjmení] nežije, a že obžalovaný byl poslední známou osobou, která s ní byla ve styku.

Další jeho úvahy o možném skutkovém ději jsou však čistě spekulativní, žádným důkazem nepodložené, a to ani výpovědi obžalovaného.

54. Soud I. stupně však ponechal zcela bez povšimnutí, že to byl právě obžalovaný, kdo měl motiv k usmrcení poškozené. Neměl žádné finanční prostředky, naopak na něho byla vedena řada exekucí v celkové výši cca 1 mil. korun, užíval automobil poškozené zn. Škoda Rapid, který měl v inkriminovaný den vrátit, chtěl získat její automobil zn. Audi Q5, používal její platební karty, které mu zablokovala, oženil se, aniž by o tom věděla, chtěl odcestovat do Itálie, aby se tak zjevně vyhnul nástupu výkonu trestu odnětí svobody, uložený mu mimo jiné i za trestnou činnost vůči poškozené, která proti němu vypovídala.

55. Rovněž tak se ve vzájemných souvislostech nevypořádal s tím, že ačkoliv z důkazů vyplývá, že s poškozenou [příjmení] byl obžalovaný domluven, že jí vrátí vozidlo Škoda Rapid, odjel dne [datum] na schůzku bez něho. Krátkou dobu předtím vypnul mobilní telefony, se kterými běžně s poškozenou komunikoval, prodal automobil zn. Toyota své manželky, svědkyně [příjmení], prostřednictvím které domluvil pobyt v Itálii od [datum] a ji samotnou informoval o tom, že jede pro automobil zn. Audi Q5, který mu mají prodat [příjmení]. U sebe měl pouze tablet, na němž byla později znalcem zjištěna smazaná GPS paměť až do [datum], stejně jako na dalších nosičích.

56. Z výpovědi svědků a finančního šetření je zřejmé, že poškozená [jméno] [příjmení] neměla v úmyslu vozidlo Audi Q5 prodat, naopak v zaměstnání mluvila o tom, že dne [datum] jede s obžalovaným pro služební auto do [obec] (vozidlo Škoda Rapid bylo vedeno na její společnost [právní osoba]). Ve 12.14 hodin odjela poškozená s obžalovaným [příjmení] a dvěma psy z domova seniorů [obec], přičemž podle údajů operátora zachycujícího její mobilní telefony, se pohybovali v kruzích v okolí [obec], [obec] a [obec] (č.l. 580 – 582) v místech, kde nejsou rozmístěny kamerové systémy. V 16.33 hodin poškozená [příjmení] přijala telefonický hovor od dr. Malé, dle které působila smutným dojmem a v 18.25 hodin byl vypnut její mobilní telefon se soukromým číslem [tel. číslo]. V 18.32 hodin byla odeslána ze služebního mobilního telefonu č. [tel. číslo] SMS její dceři [jméno] [příjmení], se kterou v té době bydlela, o čemž mohla vědět jen osoba znalá osobních poměrů obžalované, že jede pro auto a přijede později. Vzápětí na to byl i tento telefon vypnut u Lázní Toušeň.

57. Z Lázní Toušeň do [obec], Raichlovy ulice, kde obžalovaný bydlel, je podle vyhledavače [webová adresa] vzdálenost 42 – 44 km a lze tuto vzdálenost ujet za 42 – 51 minut. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] podle záznamu kamer však domů přijel až ve 21.37 hodin (17 minut zpoždění kamer), tedy po více než třech hodinách od vypnutí telefonu [jméno] [příjmení] a po 3,5 hodinách od doby, kdy ji měl podle své výpovědi kolem 18-té hodiny vysadit u obce Zápy, tedy téměř u samého bydliště, odkud měla jet po 6 hodinách strávených s obžalovaným, se dvěma psy do Essenu pro auto, aniž by se zastavila doma a informovala o tom svou dceru. Přitom obžalovaný nikde nebyl zaznamenán kamerovými systémy. Jeho tvrzení, že jel za svědkyní [příjmení] je vyvráceno výpovědí této svědkyně a rovněž tvrzení, že opravoval brzdící automobilu, je v rozporu s výpovědí svědkyně [jméno] [příjmení], dle které jí po příjezdu řekl, že měnil autobaterii, s čímž mu museli přijet pomoci manželé [příjmení] (hlavní líčení dne [datum]). Podle této svědkyně obžalovaný po příjezdu vyhodil tričko, dal do pračky boty a krátké kalhoty, přičemž vnitřek vozidla Audi Q5 byl špinavý od trávy a páchl.

58. Podle kamerového záznamu z Raichlovy ulice ve 21.53 hodin, tedy za 16 minut po příjezdu, odjel obžalovaný ze svého bydliště, přičemž ve 22.01 hodin se pokusil přihlásit do bankomatu kartou ČSOB poškozené [jméno] [příjmení] [číslo] (dále jen ČSOB 958), pro chybný [příjmení] se mu to však nepodařilo. Jde přitom o platební kartu, která byla poškozené vydána za ohlášenou ztrátu platební karty [číslo] (dále jen ČSOB 992), kterou prokazatelně obžalovaný používal, byla u něho nalezena a její ztrátu, jak vyplývá z e-mailové korespondence mezi poškozenou a obžalovaným i z telefonického hovoru s ČSOB na č. l. 1264 p.v. poškozená účelově dne [datum] nahlásila, aby mu zabránila v jejím dalším používání. Tuto platební kartu ČSOB 546 poškozená

v předchozím období od 5. 9. do [datum], jak vyplývá z výpisu na č. l. 1214 – [číslo] používala, když byla na dovolené v Itálii se svědkyní [příjmení]. Např. [datum] byl uskutečněn výběr 2 000 Kč a [datum] platba v restauraci v Miláně 55 Eur, což bez znalosti [příjmení] nebylo možné.

59. Ve 22.03 hodin se obžalovaný dvakrát pokusil o výběr 2 000 Kč z bankomatu kartou [obec] spořitelny [číslo] (dále jen ČS 546) vydanou v červnu 2016 pro [jméno] [příjmení], když její další platební karta byla nahlášena jako ztracená. Pro další dvě platby uskutečněné dne 24. 9. v částce nižší než 500 Kč nebyl vyžadován [příjmení] a poté z důvodu nedostatku platebních prostředků na účtu byla další platba zamítnuta (zprávy ČS na č. l. 1190 a násl.).

60. Ve 22.19 hodin se obžalovaný podle kamerových záznamů vrátil do svého bydliště, ze kterého opět vyjel již v 5.35 hodin dne [datum], přičemž umýval auto včetně interiéru na myčce ve [část obce]. V 6.07 hodin odeslal e-mail na e-mailovou adresu [adresa], že mu dala špatný [příjmení], tak ať mu ho pošle znovu (č. l. 631). Přitom podle vyhledavače [webová adresa] je [příjmení] od obce Zápy, kde měl podle své výpovědi poškozenou vysadit, vzdálen cca 700 km a v 6 hodin ráno by rozhodně nikde nemohla automobil zakoupit.

61. Ačkoliv nedostal od poškozené odpověď na svůj e-mail, již v 6.37 hodin se obžalovaný znovu pokusil vybrat kartou ČSOB 958 z bankomatu 3 000 Kč, což se mu však pro špatný [příjmení] nepodařilo.

62. V 6.42 hod. se obžalovaný vrátil domů, v 9.23 hod. znovu odjel, zaplatil kartou ČS 546 u čerpací stanice FATO PLUS 450 Kč, o deset minut později se pokusil stejnou platební kartou zaplatit 449,90 Kč u čerpací stanice BENZINA, což se však pro nedostatek finančních prostředků nepodařilo. V 10.18 hod. se vrátil domů a v 11.46 hod. odjel oběma vozidly poškozené [jméno] [příjmení], z nichž automobil Škoda Rapid řídila [jméno] [příjmení], do Itálie. U sebe měl tři platební karty poškozené, z nichž ke dvěma neznal [příjmení] a s jednou mu byla poškozenou záměrně znemožněna manipulace.

63. Ve vozidle Audi Q5 byla nalezena kupní smlouva ze dne [datum] na tento automobil s padělaným podpisem poškozené [jméno] [příjmení], což je prokázáno znaleckým posudkem znalce [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tomu Krajský soud jako jedinému důkazu věnoval náležitou pozornost. Úvaha soudu I. stupně, že kupní smlouva mohla být vyhotovena později nebo dříve, je naprosto nepodložená a spekulativní. Obžalovaný vypověděl, že byla vyhotovena [datum], takto je též datována a podle obsahu obnovené paměti z tabletu obžalovaného znalcem [příjmení] [příjmení], vyhodnocené policejním orgánem, měl obžalovaný v nočních hodinách tohoto dne manipulovat s občanským průkazem poškozené a technickým průkazem od tohoto vozidla. Právě toto zjištění bude mimo jiné úkolem Krajského soudu při doplnění dokazování, jak bylo uvedeno výše. To, že obžalovaný kupní smlouvu vyhotovil před svým odjezdem do zahraničí, jak namítá státní zástupce v podaném odvolání, je logické, neboť potřeba takového dokladu v zahraničí je notoricky známá a lze ji ověřit vyžádáním zprávy od Ředitelství služby dopravní policie ČR, popř. od Ústředního automotoklubu ČR.

64. Dostatečná pozornost nebyla věnována ani chování obžalovaného v Itálii, jak ho vylíčila ve svých výpovědích z přípravného řízení i u hlavního líčení svědkyně [jméno] [příjmení]. Vůbec pak už nebyla věnována pozornost snaze obžalovaného tuto svědkyni ovlivnit po svém zadržení, jak bylo uvedeno výše. I k těmto otázkám musí být svědkyně znovu vyslechnuta.

65. Významným důkazem, který Krajský soud zcela pominul, jsou stopy nalezené v automobilu Audi Q5, a to vytržený vlas poškozené [příjmení], nalezený v zavazadlovém prostoru a rozsáhlá biologická stopa na vnější plechové hraně před zavazadlovým prostorem, ve které nebyla vyloučena krev. V každém případě však vykazuje shodu s [příjmení] [jméno] [příjmení]. Tuto skutečnost přešel soud I. stupně v bodě 53) odůvodnění rozsudku lakonickým konstatováním, že vozidlo bylo ve vlastnictví poškozené. Jde však podle názoru odvolacího soudu o významné

stopy nalezené poté, co obžalovaný automobil umyl a vyčistil a je třeba jim věnovat pozornost. Přinejmenším vyžádáním odborného vyjádření od znalce z oboru soudního lékařství, týkajícího se mechanismu a síly vedoucí k vytržení lidského vlasu a výsledkem zpracovatelů odborných vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, jak bylo uvedeno výše, kteří by se vyjádřili blíže k biologické stopě, popř. podle jejich výsledků dalším znaleckým zkoumáním stěru, pokud by se jevílo vhodným.

66. Konečně pak Krajský soud zcela nedůsledně provedl důkaz odposlechy obžalovaného, pořízenými v době jeho vazby od 13. 2. – [datum] a nehodnotil je zjevně komplexně s jeho ostatním jednáním. Obžalovaný v nich hovoří o mobilních telefonech zn. Vertu, který vlastnil, jejichž obsah nelze zjistit, o jízdě automobilem mimo kamery, což zřejmě činil, o tom, že se bojí nálezů mrtvol, o tom, že nemůže být znovu stíhán pro tentýž skutek, pro který by již byl odsouzen či zproštěn viny (§ 11 odst. 1 písm. j) tr. ř.), dne [datum] o tom, kam schoval razítka, která se později v červnu našla v jeho přechodném bydlišti v Itálii, o tom, že vyhodil tričko a o tom, že pošle za svědkyní [jméno] [příjmení] advokáta. Hodnocení těchto odposlechů Krajský soud v odstavci 54) odůvodnění odbyl pouze konstatováním, že obžalovaný měl obavy, že by mu byl dáván za vinu čin, který nespáchal. Takové hodnocení bez provedení všech podstatných odposlechů je však v kontextu s ostatními důkazy přinejmenším předčasné.

67. Věnovat pozornost bude zapotřebí i vyjádření obžalovaného [jméno] [příjmení] při veřejném zasedání odvolacího soudu, který poté, co byl opakován důkaz lokalizací telefonů poškozené [jméno] [příjmení] ze dne [datum] uvedl, že tato v průběhu odpoledne používala telefon, měla několik telefonátů a psala několik SMS zpráv. To je však zcela v rozporu s výpisem telefonních hovorů [jméno] [příjmení], kdy na čísle [tel. číslo] nebyl dne [datum] od 11.09 hodin zaznamenán žádný hovor a SMS a na čísle [tel. číslo] byly zaznamenány pouze SMS s její dcerou [jméno] a jediný příchozí hovor od dr. Malé v 16.33 hodin. I k obsahu těchto dalších SMS zpráv by měl Krajský soud [jméno] [příjmení] vyslechnout.

68. Nepravdivé bylo rovněž tvrzení obžalovaného před odvolacím soudem, že neměl kontakt na pracovní telefon poškozené. Jak správně uvádí státní zástupce v odvolání, zaznamenáno je 166 jeho kontaktů právě se služebním telefonem poškozené.

69. Jestliže obžalovaný uvedl, že platební karty poškozené od e-mailu ze dne [datum], kdy jí v 6.07 hodin žádal znovu o [příjmení], nepoužil a čekal na zpětnou vazbu, jeho tvrzení je vyvráceno zprávou ČSOB, ze které vyplývá, že platební kartou ČSOB 958 se v 6.37 hodin neúspěšně pokusil vybrat částku 3 000 Kč, protože zadal špatný [příjmení].

70. Nepravdivě vypovídal obžalovaný i o platební kartě ČSOB 958, o které tvrdil, že ji používal v [obec] a v [obec] v předchozím období, a že ji poškozená nahlásila jako ztracenou, protože zároveň končila její platnost. Jak bylo již výše uvedeno, tuto platební kartu obžalovaný nikdy nepoužíval, protože byla vydána dne 10. 8. za platební kartu ČSOB 992, která byla poškozenou nahlášena jako ztracená, protože ji používal, a která byla u obžalovaného rovněž nalezena. Navíc tato platební karta měla platnost až do června 2023, stejně jako platební karta ČSOB 992.

71. Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. v celé odsuzující části a z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr. ř. v celé zprošťující části napadený rozsudek zrušil.

72. Za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř., poté, co při veřejném zasedání zopakoval a doplnil část důkazů, odvolací soud sám ve věci znovu rozhodl. To znamená, že napravit uvedené pochybení v odsuzující části rozsudku, upravil v zásadě správné skutkové závěry tak, že počátek trestné činnosti obžalovaného stanovil na [datum] a uznal jej shodně jako soud I. stupně vinným přečinem nedovolené výroby a držení pečeti státní pečeti a úředního razítka podle § 349 tr. zákoníku.

73. Jestliže rozhodl odvolací soud znovu sám o vině obžalovaného, musel znovu rozhodnout i o trestu, který mu podle zásad uvedených v § 38 a § 39 tr. zákoníku uloží. Při shodných úvahách, jaké vyjádřil Krajský soud v odstavcích 8 – 10 odůvodnění napadeného rozsudku, na které z důvodu stručnosti odkazuje, s ohledem na zkrácení doby páčání trestné činnosti, které však nikterak výrazně společenskou škodlivost jeho jednání nesnižuje, uložil odvolací soud obžalovanému [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody podle § 349 tr. zákoníku o jeden měsíc nižší, tedy v délce 9 měsíců, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou.

74. Současně obžalovanému uložil podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku rovněž trest propadnutí věci, a to padělaného razítka s vyobrazením státního znaku České republiky uvnitř kruhu, na jehož obvodu je text, „Městský úřad matrika [obec]“, které je nepochybně jeho majetkem.

75. Pokud jde o zprošťující část napadeného rozsudku, k odstranění důvodných pochybností o její správnosti a k řádnému objasnění věci bude proto nutno, aby soud I. stupně výše uvedené důkazy v hlavním líčení provedl, popř. zopakoval, včetně výslechu obžalovaného, popř. přečtením jeho výpovědi z odvolacího řízení podle § 207 odst. 2 tr. ř. Teprve po odstranění vytýkaných nedostatků Krajský soud všechny údaje zjištěné dokazováním jednotlivě a ve všech vzájemných souvislostech znovu zhodnotí a bude moci učinit spolehlivý závěr, zda se obžalovaný trestné činnosti kladené mu za vinu, primárně usmrcení poškozené [jméno] [příjmení], dopustil a spáchal tak zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) tr. zákoníku, či zda všechny nepřímé důkazy svědčí i pro jinou možnou reálnou variantu a o jeho vině jsou důvodné pochybnosti. V každém případě musí Krajský soud vycházet pouze z důkazů a skutečností, které provedl v hlavním líčení, nemůže je nahrazovat spekulativními úvahami, jak bylo uvedeno výše a musí své závěry řádně odůvodnit.

76. I pokud by soud I. stupně po provedeném dokazování dospěl k tomu, že z důkazů nelze učinit závěr, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] poškozenou [jméno] [příjmení] usmrtil, musí se vypořádat se skutečnostmi, že neoprávněně získal automobil Audi Q5 a obě platební karty - ČS 546, ale i ČSOB 958, které použil. Ve vztahu k vozidlu Audi Q5 přichází v úvahu právní kvalifikace jako přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, příp. jako zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Ve vztahu k oběma platebním kartám používaným neoprávněně obžalovaným, přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. [příjmení] však nutno relevantním způsobem zjistit, jakou minimální hodnotu vozidlo Audi Q5 v době zcizení mělo, neboť dosavadní stanovení jeho ceny je naprosto nedostatečné.

77. Pokud jde o automobil Škoda Rapid, námitky státního zástupce neshledal odvolací soud důvodnými. Ten si měl obžalovaný, jak vyplývá z e-mailové korespondence s [jméno] [příjmení] neoprávněně přisvojit již před [datum] a jde tedy o samostatný skutek, pro který není stíhán. Je proto věcí státního zástupce, zda ohledně tohoto skutku zahájí trestní stíhání podle § 160 odst. 1 tr. zákoníku či nikoliv.

78. Odvolání poškozených [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] musel odvolací soud z výše uvedených důvodů podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítnout. To však neznamená, že by po vrácení věci Krajskému soudu nemohly nadále řádně uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy požadovat.

Poučení:

Proti výroku pod bodem I. tohoto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení však proti němu může podat dovolání odsouzený a nejvyšší státní zástupce k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Nejvyšší státní zástupce je může podat ve prospěch i v neprospěch odsouzeného.

Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Proti výrokům pod body II. a III. není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 23. března 2022

JUDr. Miroslav Pavrovský
předseda senátu